

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 20, nr. 569, 19 martie 2012, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Studenti practicieni – studenți activi și integrați

STUDENTI PRACTICIENI
Studenți activi și integrați

În cadrul anului II al proiectului *Studenți practicieni – studenți activi și integrați*, sunt în plină desfășurare – la sediul facultăților Universității *Spiru Haret* și al partenerului de proiect, Universitatea Națională de Apărare *Carol I* – activități dedicate efectuării stagiilor de practică de către studenții cuprinși în proiect.

Amănunte în pagina 4

Înalta Curte de Casație și Justiție a obligat Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului să aprobe tipărirea diplomelor pentru absolvenți ai Universității *Spiru Haret*, promoția 2009, prejudiciați de prevederile O.G.10/2009.

Detalii pe www.spiruharet.ro

Facultatea de Sociologie-Psihologie a Universității *Spiru Haret* și Universitatea *Paris 13* au organizat sâmbătă, 17 martie 2012, în Amfiteatrul 302,

Colocviul Franco-Român

cu tema

Traumă și istorie

Au prezentat expuneri: • prof. univ. dr. Florin Tudose, USH – *Istoria ca trauma* • prof. univ. dr. Vladimir Marinov, Universitatea *Paris 13* – *Măcelul: în clinică, istorie și creația artistică* • conf. univ. dr. Aurel V. David, USH – *Generalul Berthelot – un francez cu inimă de român* • prof. univ. dr. Jean-François Chiantaretto, Universitatea *Paris 13* – *Scriere de sine, scriere de istorie, traumatism* • prof. univ. dr. Marie-Christine Pheulpin, Universitatea *Paris 13* – *Corpul, o cale de elaborare a traumatismului și de înscriere în istorie* • prof. univ. dr. Jean-Pierre Pinel, Universitatea *Paris 13* – *Trauma în instituțiile de îngrijire: câteva modalități de eradicare istorice* • asist. univ. drd. Amina Khleef, USH – *Când istoria și trauma se repetă* • asist. univ. drd. Bogdan Cuc, USH – *Spațiu și timp în dinamica interacțiunii mamă – copil* • lect. univ. dr. Rodica Matei, USH – *Anna și istoria corpului său* • conf. univ. dr. Laura Goran, USH – *Abandon și traumă în instituțiile de ocrotire din România*

Consultații gratuite pentru Bacalaureat și Admitere

Facultatea de Matematică și Informatică organizează un program gratuit de pregătire în sprijinul candidaților la examenele de bacalaureat și admitere la programe de studii care necesită probe de matematică și/sau informatică.

Pagina 3

Câteva gânduri, impresii și idei despre

Catedrala Mântuirii Neamului Românesc

Drd. Stelian GOMBOȘ
Consilier la Secretariatul de Stat pentru Culte
din cadrul Guvernului României

Catedrala Mântuirii Neamului Românesc reprezintă sinteza ethosului creștin-ortodox al poporului român, zidirea ei implicând variate semnificații de la cele duhovnicești - liturgice-teologice până la cele naționale-arhitecturale-sociale. În acest sens zidirea ei se constituie într-un simbol al permanenței sintezei dintre Biserică și Neam, precum și într-o afirmare dinamică a valorilor spirituale și culturale ale poporului român. În imaginea ei se vor regăsi tradiția și modernitatea, universalul și particularul, amprenta inconfundabilă a devenirii istoric-religioase și culturale a poporului român și amprenta năzuințelor spirituale ale acestui popor pentru veacurile ce vor veni.

(Continuare în pag.5)

Invitație la teatru

Spectacolul cu *Prețioasele ridicole* al Teatrului studențesc *Black Box Studio Sud* se bucură de un deosebit succes, astfel că, după primirea favorabilă, călduroasă a primelor reprezentații, din 8 și 15 martie, studenții actori și cadrele didactice de la Facultatea de Arte din cadrul Universității *Spiru Haret* invită publicul la o nouă întâlnire joi, 22 martie, ora 19.

Restituiri Profesorul Mihail MANOILESCU

Pagina 6

Opinii În Serbia s-a inventat politic o nouă limbă: „vlaha”

Pagina 8

Istoria trăită

Schimb de vizite între armata română și armate aliate (1980-1985)

General-colonel (ret) dr. Constantin OLTEANU

O formă de întreținere și de dezvoltare a relațiilor între armatele țărilor participante la Tratatul de la Varșovia o reprezenta schimbul de vizite la diferite niveluri, pe linie de comandă și stat major, tehnică, logistică, de învățământ militar. În acest cadru, un rol important l-au avut vizitele reciproce la nivelul conducerii armatelor respective, care prilejuiau un amplu schimb de experiență prin abordarea problemelor privind instruirea trupelor, pregătirea comandamentelor, înzestrarea cu armament și tehnică de luptă, asigurarea materială și medicală și, bineînțeles, a relațiilor bilaterale. În cele ce urmează prezentăm câteva exemple de vizite conduse de miniștrii apărării.

(Continuare în pag.6)

Se apropie campania electorală

De ce-l urâm pe Băsescu? De ce nu-l vom iubi pe Ungureanu?

Mioara VERGU-IORDACHE

De ce-l urâm pe Traian Băsescu?
Pentru că l-am iubit.
În general, detești la alții ceea ce nu-ți place la tine. Băsescu este un român tipic, chiar dacă, la un moment dat, s-a încercat acreditarea ideii că, în ciuda numelui de Traian, nu se trage de la Râm...Traian Băsescu are toate calitățile și defectele, mai mult sau mai puțin accentuate, ale fiecărui român.
Pe Mihai Răzvan Ungureanu nu avem cum să-l iubim. Este stilat, echilibrat, chiar dacă, probabil, măselele-i sunt roase, cult, inteligent, cu loc de muncă rezervat, așadar fără grija zilei de mâine. A ocupat, până la 40 de ani, demnități despre care unii dintre colegii de generație nici nu au auzit. Nu înjură, nu scuipă, nu molfăie, nu dă din mâini....
Și este, și domnia sa, român.
Despre respect?
Aveți dreptate, avem nevoie, în ecuație, de respect. Iubirea fără respect este o telenovelă. Respectul fără iubire este o căsătorie din obligație! Și totuși, cum ne vom alege conducătorii? Din iubire sau din respect?

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde prof.univ.dr. Zenovic GHERASIM, Facultatea de Management Financiar-Contabil, București

Managementul proiectului; integrarea și scopul proiectului

Managementul integrării proiectului (*managementul integrării în proiecte*) reprezintă primul domeniu al cunoașterii (domeniu de expertiză) definit de PMBOK®, ce cuprinde procese și activități necesare pentru identificarea, definirea, combinarea, unificarea și coordonarea diferitelor procese și activități specifice managementului proiectelor. Se definesc astfel *grupuri de procese* ale PM pentru fiecare dintre cele nouă domenii ale cunoașterii (domenii de expertiză). Prin managementul integrării proiectului se monitorizează și se controlează, pas cu pas, obiectivul potrivit căruia toate componentele proiectului sunt corect și complet integrate astfel încât proiectul să se finalizeze cu succes.

- 1 Care sunt procesele specifice *managementului integrării proiectului*?
- 2 Ce reprezintă *managementul scopului proiectului*?
- 3 Din ce procese este compus *managementul scopului proiectului*?
- 4 Cum definim *structura descompunerii pe activități*, WBS – Work Breakdown Structure?
- 5 Ce înțelegem prin *descompunerea proiectului orientată pe scop*?

1 Procesele specifice *managementului integrării proiectului* sunt: • *Dezvoltarea documentului de autorizare a proiectului* (*Project Charter*) reprezintă un proces prin care un proiect (sau o fază) este autorizat formal; documentul conține cerințele inițiale care satisfac așteptările tuturor participanților la proiect (*stakeholders*). • *Dezvoltarea planului de management al proiectului* este un proces de prelucrare și integrare a rezultatelor mai multor procese de planificare, rezultând acțiunile necesare pentru definirea, pregătirea, integrarea și coordonarea planurilor aferente acestor procese subsidiare. • *Execuția planului proiectului* se realizează în conformitate cu prevederile *planului de management al proiectului* pentru îndeplinirea obiectivelor proiectului. • *Monitorizarea și controlul lucrului la proiect* este un proces de urmărire, revizuire și reglare a avansării proiectului, pentru îndeplinirea obiectivelor de performanță definite prin planul de management al proiectului. • *Controlul integrat al schimbărilor* reprezintă un grup de procese de revedere a tuturor cerințelor de schimbare, de aprobare a schimbărilor, precum și de gestionare a schimbărilor – toate orientate către livrabile, active ale proceselor organizaționale, documente ale proiectului și planul de management al proiectului. • *Închiderea proiectului sau fazei* este un proces prin care sunt finalizate toate activitățile specifice grupurilor de procese ale PM, astfel încât proiectul să poată fi închis formal complet. • *Managementul integrării proiectului* reunește toate celelalte opt domenii ale cunoașterii (domenii de expertiză) din PM; astfel, managementul integrării proiectului este funcție de realizarea activităților din aceste opt domenii ale cunoașterii (domenii de expertiză) din PM. • Managementul integrării proiectului cuprinde, între altele, și *managementul interfețelor proiectului*, adică identificarea și gestionarea punctelor de interacțiune dintre componentele proiectului.

2 Orice proiect începe cu *definirea scopului proiectului*. Managementul scopului reprezintă o funcție și o etapă obligatorie. Managementul scopului unui proiect poate fi definit ca un proces ce asigură o cantitate suficientă de lucru la proiect (lucrul necesar este eliminat) prin care se realizează performanțele dorite. Managementul scopului unui proiect se realizează prin intermediul a patru etape importante: dezvoltarea conceptului prin intermediul obiectivelor proiectului și structurii *breakdown* a produsului sau serviciului nou; definirea scopului lucrului prin intermediul structurii *breakdown* a produsului sau serviciului nou; autorizarea și execuția lucrului, precum și monitorizarea și controlul progresului înregistrat

în realizarea proiectului; comisionarea facilității de a fabrica produsul și de a obține beneficiul dorit. *Definirea scopului unui proiect* precede realizarea *planului de management al proiectului*. Scopul unui proiect semnifică definirea misiunii și obiectivelor majore ale proiectului (pe întreg ciclul de viață al proiectului) sau a rezultatului final al lucrului la proiect. Scopul proiectului prezintă ceea ce se așteaptă de la proiect după terminarea acestuia, din partea beneficiarilor proiectului. În unele lucrări, *managementul scopului proiectului* este asimilat cu *managementul ariei de acoperire a proiectului*. Scopul proiectului (*Project Scope*) sau aria (sfera) de cuprindere a proiectului (anvergura proiectului) conține activitățile ce trebuie executate pentru atingerea obiectivelor proiectului.

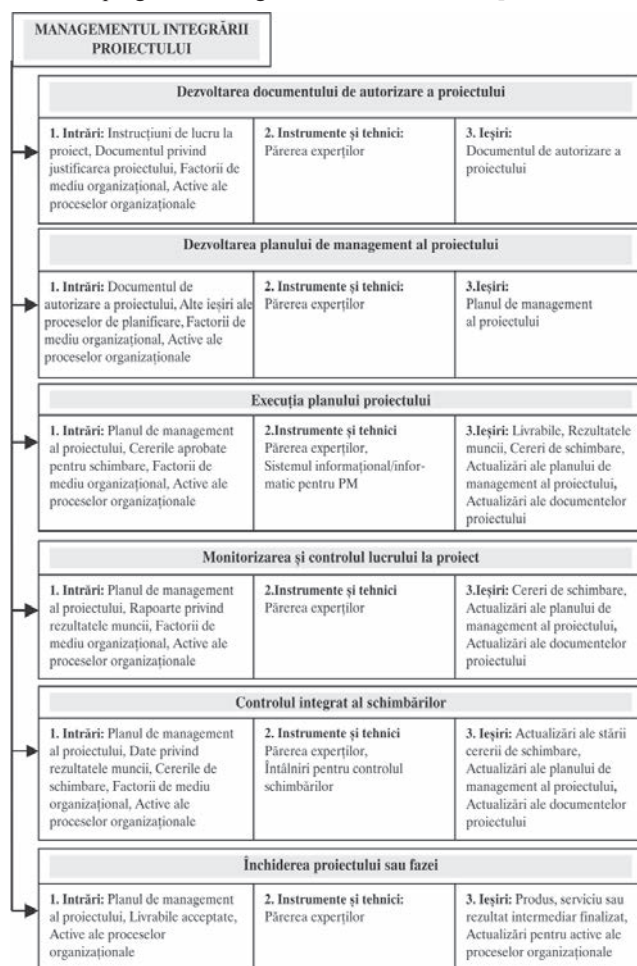

Fig. 1. Privire de ansamblu asupra proceselor specifice managementului integrării proiectului (adaptare după PMBOK®, ediția 2008)

3 Managementul scopului proiectului cuprinde următoarele procese: • *Colectarea cerințelor* (*Collect Requirements*) reprezintă procesul de definire și documentare cu privire la nevoile tuturor participanților la proiect (*stakeholders*) cu scopul de a îndeplini obiectivele proiectului (fig.2). • *Definirea scopului* constituie un proces de dezvoltare a unei descrieri detaliate a proiectului și produsului. Ca instrumente și tehnici pentru definirea scopului, se folosesc metoda *workshop*-urilor, tehnica identificării alternativelor, tehnica analizei produsului, părerea experților. • *Crearea structurii descompunerii pe activități*, WBS (*Work Breakdown Structure*) constă într-un proces de divizare a activităților specifice lucrului echipei de lucru la proiect și a livrabilelor proiectului în componente mai mici, mai simple și mai ușor de gestionat. • *Verificarea scopului* este un proces de formalizare a modului de acceptare (recepție finală) a livrabilelor finalizate

ale proiectului, verificare realizabilă prin tehnica inspecției. • *Controlul scopului* reprezintă procesul de monitorizare a stării proiectului (gradului de realizare a proiectului la un moment dat sau la terminarea proiectului) și a scopului produsului, precum și de management al schimbărilor în liniile directoare ale scopului (*scope baseline*). Trebuie menționat faptul că, în contextul PM,

scopul proiectului este reprezentat de lucrul necesar a fi prestat (de echipa de lucru la proiect) pentru a se furniza un produs, serviciu sau rezultat cu caracteristicile și funcțiunile specificate, în timp ce *scopul produsului* este reprezentat de caracteristicile și funcțiunile ce sunt specifice produsului, serviciului sau rezultatului. Pentru controlul scopului, se folosește tehnica analizei varianței.

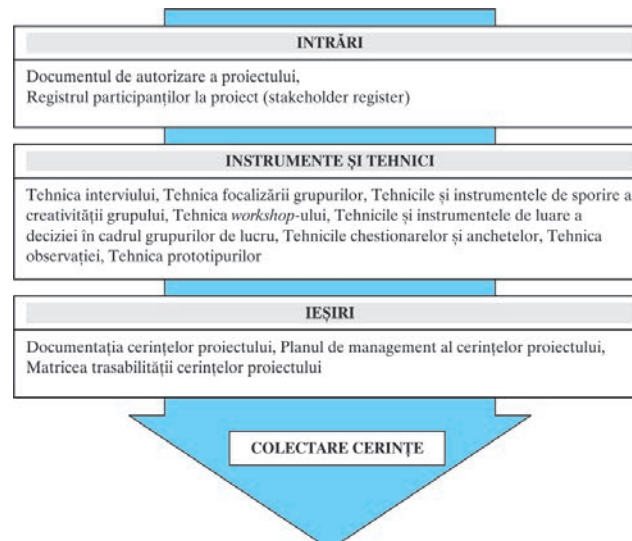

Fig.2. Intrări, instrumente, tehnici și ieșiri specifice procesului de colectare a cerințelor

4 Structura descompunerii pe activități, WBS (*Work Breakdown Structure*) reprezintă o structură arborescentă (ierarhică) a activităților echipei de lucru la proiect, activități necesare pentru a obține rezultate livrabile și pentru a finaliza proiectul în conformitate cu scopul (*aria de acoperire*) prestabilit. În unele lucrări, WBS este echivalentă în limba română cu *structura detaliată orientată pe activități* sau cu *structura de divizare pe activități*. Se poate construi și *structura detaliată orientată pe resurse*, RBS (*Resource Breakdown Structure*) sau *structura descompunerii pe resurse*, în care resursele alocate proiectului sunt repartizate pe activități. De asemenea, se poate construi *structura detaliată orientată pe unități organizaționale*, OBS (*Organizational Breakdown Structure*) sau *structura descompunerii pe unități organizaționale* ce pune în evidență legăturile dintre sarcinile de lucru și unitățile organizaționale ce sunt responsabile cu executarea acestor sarcini de lucru. Fiecare nivel descendent al WBS detaliază tot mai în amănunt elementele și activitățile proiectului. Codul identificatorilor conturilor (*Code of Account Identifier*) reprezintă ansamblul articolelor de identificare asigurate elementelor și activităților unei WBS. Elementele de pe nivelul ierarhic cel mai de jos al unei WBS sunt denumite *pachete de lucru* (*work packages*) sau *de operații*. Un *cont de control* reprezintă un punct de control al managementului unde scopul, costul și datele despre resurse sunt integrate și comparate cu valorile realizate astfel încât să se măsoare indicatorii de performanță ai proiectului. Fiecare *pachet de lucru* este necesar să fie asociat cu un singur cont de control. În schimb, fiecare cont de control poate cuprinde unul sau mai multe *pachete de lucru*. Unele lucrări de specialitate propun metoda bazată pe *structura descompunerii pe activități* ca metodă structurată pentru selecția datelor folosite pe întregul ciclu de viață al proiectului pentru a satisface așteptările tuturor *stakeholder*-ilor.

Abordarea sistemică a managementului scopului în MP prezintă WBS ca document de ieșire (*output*), alături de *dicționarul WBS*, liniile directoare ale managementului scopului și actualizările aduse principalului document al proiectului – *planul de management al proiectului*. • WBS este rezultatul procesului de definire a unui proiect. • WBS organizează și definește *scopul total al proiectului*. Oricare dintre intrările (*input*-uri) în WBS de pe orice nivel al WBS definește o componentă a WBS. *Dicționarul WBS* este un document care descrie fiecare componentă a WBS: definirea scopului componente WBS, descrierea pachetelor de lucru, definirea livrabilelor, întocmirea listei activităților asociate, întocmirea listei cu jaloanele (*milestones*) necesare, întocmirea listei cu specificațiile tehnice, definirea listei cu responsabilitățile membrilor echipei de lucru pentru componenta respectivă, definirea organizației responsabile, definirea cerințelor privind calitatea rezultatului livrabil, definirea datelor calendaristice de început (*start*) și de sfârșit (*end*), a resurselor necesare, a costurilor estimate, a numărului revizuirilor, a limitărilor și a aspectelor neconforme cu specificațiile proiectului, a datelor referitoare la contract. În managementul proiectelor, WBS fundamentează planificarea unui proiect. În literatura de specialitate anglo-saxonă, specialiștii în managementul proiectelor folosesc, pentru evidențierea structurii ierarhizate a unui proiect, următorii termeni: *Project*, *Task*, *Subtask*, *Work Package*.

5 Descompunerea proiectului orientată pe scop se bazează pe un arbore care prezintă pe niveluri succesive activitățile necesare pentru realizarea proiectului. Activitățile sunt descompuse nivel cu nivel până la acel grad de detaliere necesar pentru o planificare, urmărire și control adecvat al proiectului. Descompunerea proiectului orientată pe scop poate fi văzută ca o organizare în care posturile sunt înlocuite de activitățile ce trebuie realizate. Descompunerea proiectului orientată pe scop asigură posibilitatea de a vedea întregul proiect în toate elementele sale constitutive și modul în care acestea se integrează din punct de vedere al performanței, responsabilităților, costului și timpului de execuție. Fazele elaborării și utilizării descompunerii proiectului orientată pe scop sunt următoarele: • Se pornește de la *scopul general al proiectului* și se detaliază activitățile necesare pentru realizarea acestuia, cu participarea managerilor, specialiștilor și executanților interesați. • Se examinează descompunerea proiectului orientată pe scop de către toți managerii și specialiștii până când se ajunge la un consens asupra valabilității acesteia. • Descompunerea proiectului orientată pe scop se utilizează împreună cu programele de execuție a lucrărilor și bugetul de cheltuieli ca instrument de control al proiectului pe măsură ce se desfășoară execuția acestuia.

Opinia națională

ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Like

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86,
021 316 97 87, interioare 168 și 169
e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro

REDAȚIA:
Mioara Vergu-Iordache, Gabriel Năstase (redactor șef),
Corina Ghiga (redactor), Mihăiță Enache (fotoreporter),
Cornelia Prodan, Floretina Stemate (DTP).

Stimați cititori,
Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE
Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Solicitări de abonamente,
cu plata prin mandat poștal
sau dispoziție de plată,
se pot adresa serviciului
de difuzare.
Strada Fabricii nr. 46 G,
sectorul 6, București.
Telefon 021.316.97.88/
int.108.

VIAȚA UNIVERSITĂȚII

Facultatea de Matematică și Informatică

Consultații gratuite pentru Bacalaureat și Admitere

Facultatea de Matematică și Informatică organizează un program gratuit de pregătire în sprijinul candidaților la examenele de bacalaureat și admitere la programe de studii care necesită probe de matematică și/sau informatică.

Programele de studii pentru care se organizează admitere la Facultatea de Matematică și Informatică sunt în specializările • *Matematica* și • *Informatică*

- A - CUNOȘTINȚE FUNDAMENTALE DE MATEMATICĂ** (Sala 200, 9.00 - 13.00)
- 1. **[Algebra]** *Funcții* – 7.04.2012
 - 2. **[Algebra]** *Structuri algebrice fundamentale* – 28.04.2012
 - 3. **[Analiza]** *Șiruri (convergenta) și Funcții – (continuitate și derivabilitate, aplicații)* – 5.05.2012
 - 4. **[Analiza]** *Funcții (primitive, integrala definită, aplicații)* – 12.05.2012
 - 5. **[Algebra]** *Probleme de sinteză* – 19.05.2012
 - 6. **[Analiza]** *Probleme de sinteză* – 26.05.2012

- B - CUNOȘTINȚE FUNDAMENTALE DE INFORMATICĂ** (Sala 600, 9.00 - 13.00)
- 1. **[Algoritmi]** *Structuri de control și date simple* – 8.04.2012
 - 2. **[Algoritmi]** *Tablouri* – 29.04.2012
 - 3. **[Programare în C]** *Tipuri de date și instrucțiuni* – 6.05.2012
 - 4. **[Programare în C]** *Structuri de date (liste și grafuri)* – 13.05.2012
 - 5. **[Programare în C]** *Funcții. Fișiere* - 20.05.201
 - 6. **[Programare în C]** *Metoda Backtracking* – 27.05.2012

Programul Școala altfel

În cadrul programului *Școala altfel*, în ziua de 5 aprilie 2012, în intervalul orar 9.00 - 13.00, la Facultatea de Matematică și Informatică se organizează un program extracurricular, în cadrul căruia, vizitatorilor le vor fi prezentate, de către prof. univ. dr. Grigore Albeanu, Universitatea *Spiru Haret* și Facultatea de Matematică și Informatică. De asemenea, conf. univ. dr. Rodica Ioan va discuta despre *Interviul care mă angajează. Admiterea la programele de studii*. În cadrul Workshop - Competențe IT, lect.univ.dr. Rodica Niculescu va acorda diplome de participare. Cu același prilej, lect.univ.dr. Vlad Copil îi va invita pe participanți să urmărească simularea unei evaluări folosind platforma Blackboard. La final, lect.univ.dr.Rodica Nicola Radulescu le va solicita vizitatorilor să completeze un chestionar de evaluare a programului *Școala altfel*.

Informații suplimentare pot fi obținute prin e-mail: ushmi@spiruharet.ro și la telefon: 021.314.0075 interior 121.

Seminar științific

Momente și Personalități în Istoria Matematicii

Joi, 15 martie 2012, în sala 200 a Facultății de Matematică și Informatică, din cadrul Universității *Spiru Haret*, a avut loc prima manifestare din cadrul seminarului *Momente și Personalități în Istoria Matematicii*, adresată atât cadrelor didactice, cât și studenților. Au fost prezentate expunerile: • *Spiru Haret și mecanica socială*, autori: conf. univ. dr. Rodica Ioan (Universitatea *Spiru Haret*), masterand Maria-Alexandra Ioan (Academia Națională de Informații *Mihai Viteazul*). • *Evariste Galois - 200 de ani de la naștere*, autor: lect. univ. dr. Vlad Copil (Universitatea *Spiru Haret*).

Râmnicu Vâlcea

Universitatea *Spiru Haret*, Facultatea de Contabilitate și Finanțe, Facultatea de Drept și Administrație Publică, Centrul de cercetare Vâlcea în managementul financiar contabil informatizat, Centrul de cercetări fundamentale și aplicative în domeniul juridic, Asociația pentru studii juridice organizează la sediul din Râmnicu Vâlcea, str. G-ral Praporgescu nr. 22, în perioada 20 – 21 aprilie 2012, **A XX-a Sesiune de comunicări științifice ale cadrelor didactice și studenților**, dedicată *Centenarului Spiru Haret – 2012*, an haretian, cultural și educațional

Sesiunea va fi organizată în două secțiuni: economică: *Provocări ale ieșirii din criza economică și financiară actuală* și juridică: *Dreptul românesc. actualitate și perspective. aspecte interne și internaționale*.

Cu această ocazie, va fi organizată și o expoziție de pictură, la care vor participa elevi de la Liceul de artă și Colegiul Energetic din localitate.

La Sesiunea de comunicări științifice participă reprezentanți de la: Academia Română, Universitatea din Craiova, Academia de Studii Economice București, Universitatea *George Barițiu* Brașov, dar și profesioniști contabili, membri ai Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, Camera Auditorilor, Camera Consultanților Fiscali sau Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență.

Invitați la acest eveniment deosebit sunt o serie de personalități de seamă, reprezentanți ai administrației publice locale și centrale, Prefectul județului Vâlcea, Petre Ungureanu, Primarul municipiului Râmnicu Vâlcea, Romeo Rădulescu, Președintele Consiliului Județean Vâlcea, Ion Cîlea, precum și reprezentanți ai presei locale.

Parteneri la organizarea sesiunii sunt: Academia Română, Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, Asociația Generală a Economiştilor din România, Institutul Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților, Organizația pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Conf. univ. dr. Luminița IONESCU, decan, Facultatea de Contabilitate și Finanțe, Rm. Vâlcea

Facultatea de Educație fizică și Sport

Sesiune de comunicări științifice cu participare internațională

Actualități, tendințe și creativitate în științele motricității umane

Conf. univ. dr. Elena SABĂU

La Facultatea de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității *Spiru Haret*, cercetarea științifică reprezintă una dintre misiunile fundamentale ale activității corpului academic. În acest sens, conform tradiției, la începutul primăverii, cadrele didactice din facultate organizează un eveniment specific, respectiv sesiunea de comunicări științifice. Astfel, sâmbătă, 10 martie 2012, la sediul facultății s-a desfășurat Sesiunea științifică cu participare internațională cu tema *Actualități, tendințe și creativitate în științele motricității umane*. Prin tema abordată, s-a urmărit canalizarea interesului participanților spre aspectele inedite și generatoare de noi idei, în extinderea sau aprofundarea cunoștințelor din domeniul nostru. Sesiunea s-a desfășurat sub președinția de onoare a rectorului Universității *Spiru Haret*, conf. univ. dr. Aurelian A. Bondrea, președinte al sesiunii fiind decanul facultății, conf. univ. dr. Georgeta Niculescu. Lucrările au fost deschise prin cuvântul conf. univ. dr. Eduard Ionescu, prorector, care a transmis mesajul conducerii Universității *Spiru Haret*.

Comunicările prezentate au fost avizate de către Comitetul științific format din specialiști ai domeniului, cadre didactice și cercetători de la prestigioase universități din țară și universități partenere din Turcia, Grecia și Serbia.

Lucrările sesiunii au fost organizate în trei secțiuni: educație fizică și sport, kinetoterapie și motricitate specială, varia. Un interes deosebit și o atenție specială a atras comunicarea reputatului pedagog, prof. univ. dr. Ioan Neacșu, de la Universitatea din București, care a evidențiat conexiunile dintre inteligența psihomotrică și cea socio-emoțională, manifestate în domeniul științelor motricității umane. Prof. univ. dr. Ioan Lador, de la Universitatea de Medicină și Farmacie din București, a prezentat noul concept aplicat în sustenabilitatea sistemului educațional din România prin intermediul *Societății Științei, Excelenței Umane și Sportului*. De un interes deosebit, mai ales în contextul actualei societăți, s-a dovedit a fi comunicarea lect. univ. dr. Mihai Micle, care a prezentat un studiu interesant asupra comportamentului infracțional la minorii delicvenți. Lucrările participanților au vizat diverse sectoare de interes. Au fost

prezentate comunicări ce au tratat aspecte noi ale antrenamentului sportiv în jocul de baschet, handbal, tenis, volei, fotbal.

Secțiunea de comunicări aferentă kinetoterapiei a abordat aspecte asociate demersului modern de anihilare și recuperare a efectelor stresante ale antrenamentului sportiv. S-au prezentat noutăți legate de creșterea eficienței recuperării prin hidroterapie, oxigenoterapie hiperbarică și metode de tratament nonfarmacologic. Pentru atragerea interesului public spre practicarea exercițiilor fizice în beneficiul sănătății, au fost prezentate lucrări cu conținut din fitness, gimnastică aerobică, gimnastică ritmică.

Și pentru tânăra generație s-au realizat studii, precum rolul componentei motrice în formarea școlarilor mici, optimizarea practicării exercițiilor fizice cu acompaniament muzical.

Potențialul și creativitatea în domeniul științelor motricității și excelenței umane au fost evidențiate prin lucrări care au evocat performanțele de nivel mondial ale sportivilor români, la Jocurile Olimpice sau Campionatele Mondiale.

Evenimentul s-a încheiat cu acordarea diplomelor de participare în cadrul deosebit de primitor al clubului *Fundației România de Măine*.

Facultatea de Arte

Sesiune științifică:

Abordări științifice moderne din domeniul muzical în viziunea masteranzilor muzicieni

Conf. univ. dr. George GRIGORE

Vineri, 16 martie, a avut loc sesiunea științifică anuală a masteranzilor de la specializarea *Artă Muzicală*, cu tema *Abordări științifice moderne din domeniul muzical în viziunea masteranzilor muzicieni. Lucrări din domeniul Artei muzicale, Muzicologiei, Bizantinologiei, Morfologiei muzicale, Esteticii și Stilisticii, Armoniei moderne, Orchestrației, Interpretării musicale*, organizată de *Departamentul de arte și Centrul de Cercetare Științifică și Creație Artistică (CCSCA)* din facultatea noastră, cu implicarea neostoită a conf. univ. dr. Georgeta Pinghiriac (directorul *Departamentului Arte*), a conf. univ. dr. Sorin Lerescu (responsabil științific al facultății), a lect. univ. dr. Crinuța Popescu (prodecan) și a lector univ. dr. Otilia Pop-Miculi (directorul Centrului CSCA). Lucrările s-au ridicat la nivelul înalt al solicitărilor, fiind validate, inițial, în cadrul Cercurilor de Creație și Cercetare. Dintre acestea, putem enumera: *Cristalizarea recitativului și a ariei în Barocul Italian* (masterand, an I, Alexandru Davidescu; coordonator științific conf. univ. dr. Georgeta Pinghiriac), *Personalitatea expresivă a muzicii vieneze. Analiza arhitecturală a rolului Adele din opera Liliacul de Johann Strauss* (masterand, an I, Oana Raluca Florescu; coordonator

științific conf. univ. dr. Georgeta Pinghiriac), *Influențe folclorice în creația corală a compozitorilor români din secolul XX* (masterand, an II, Andrada Palaloga; coordonator științific lector univ. dr. Luminița Guțanu), *Proiecții ale muzicii străvechi în folclorul copiilor și efectul acestora în educația muzicală* (masterand, an II, Anda Moldovan Szekeres; coordonator științific lector univ. dr. Crinuța Popescu), *Particularități stilistice ale Barocului Italian* (masterand, an I, Mihaela Ignășoiu; coordonator științific conf. univ. dr. Georgeta Pinghiriac), *Richard Strauss și marea tradiție a liedului german* (masterand, an I, Alina Stoican; coordonator științific conf. univ. dr. Georgeta Pinghiriac), *Jocul – mijloc de formare a personalității copilului* (masterand, an II, Norica Voicu; coordonator științific conf. univ. dr. asoc. Irina Hasnaș) și *Virtuozitatea romantică la apogeu – Franz Liszt, 12 studii transcedentale* (masterand, an II, Marilena Diaconescu; coordonator științific lect. univ. dr. asoc. Irina Hasnaș).

După cele peste două ore de prezentare a lucrărilor și de discuții colegiale pe marginea acestora, iată că pornim mai bogați din punct de vedere intelectual, bucușori că studenții masteranzi au abordat asemenea subiecte și au dus la îndeplinire cercetarea asupra acestora.

Tenorul Adrian Mărginean

- pe scena Teatrului Muzical *Nae Leonard* din Galați.

După debutul promițător din opera *Elixirul Dragostei*, de Gaetano Donizetti, studentul Adrian Mărginean (anul III, Facultatea de Arte - Muzică) a urcat pe scenă și în distribuția unui

spectacol de operetă. Duminică, 18 martie 2012, Adrian Mărginean a interpretat rolul *Camille de Rossillon* din opereta *Văduva veselă*, de Franz Lehar, la Teatrul Muzical *Nae Leonard* din Galați.

Studenți practicieni – studenți activi și integrați

Vineri, 16 martie 2012, la facultățile economice din București, a avut loc întâlnirea cadrelor didactice coordonatoare cu studenții din anul II, grupul țintă care efectuează practica de specialitate la specializările: *Contabilitate și Informatică de gestiune* (CIG), *Management* (MAN), *Finanțe și Bănci* (FB), dar, și cu masteranzii din anul I, programul *Contabilitatea Agenților Economici și a Instituțiilor Publice* (CAEIP).

Cu această ocazie, au fost înmânate caietele de practică și studenții au fost informați despre durata stagiului de practică,

22 martie – 11 aprilie, în cazul programelor dedicate studiilor universitare de licență, și 22 martie – 5 aprilie, în cazul studiilor universitare de masterat. Același gen de activități au avut și vor avea loc la toate facultățile din cadrul Universității Spiru Haret și ale Universității Naționale de Apărare Carol I.

În această perioadă, în cadrul proiectului *Studenți practicieni – studenți activi și integrați*, au loc trei categorii de activități, respectiv:

- întâlniri de lucru ale membrilor echipei de

implementare a Proiectului cu studenții/masteranzii din grupul țintă, pentru pregătirea stagiilor de practică, în perioada 20 ianuarie - 9 aprilie 2012;

- seminarii pe tema *Schimb de Bune Practici*, cu studenți/masteranzi, tutori, cadre didactice coordonatoare ale stagiilor de practică, în perioada 9 martie – 27 aprilie 2012;

- colocviile de practică, ce se desfășoară, eșalonat, în perioada 15 februarie – 6 mai 2012.

Efectuarea stagiilor de practică este programată în perioada 23 ianuarie – 27 aprilie 2012.

Corina GHIGA

Întâlnire de lucru la Facultatea de Drept și Administrație Publică, Universitatea Spiru Haret

Schimb de bune practici la Universitatea Națională de Apărare Carol I

Universitatea Spiru Haret, în parteneriat cu Uniunea Națională pentru Drepturile Femeilor din România, organizează în cadrul proiectului european POSDRU/97/6.3/S/64240 – *ProFeminAntrep - Promovarea egalității de șanse în antreprenoriat* cursurile de perfecționare cu tema:

afaceri, precum și de a planifica și gestiona proiecte cu scopul de a-și atinge obiectivele. Cursurile de formare oferă atât baza teoretică, prin materiile cuprinse, cât și una practică prin activitatea de grup, prin prezentarea unor exemple de afaceri și prin analiza unor modele și studii de caz. Durata

Competențe antreprenoriale. Acestea se adresează tuturor femeilor din România care doresc să se implice și să își dezvolte propriile afaceri.

În luna martie au loc astfel de cursuri în București (16 – 18 martie și 23 – 25 martie), Constanța (23 – 25 martie) și Suceava (23 – 25 martie).

Cursurile vor fi coordonate de către Ion Muga (București și Suceava), Trifan Adrian (Constanța) și Florian Ionescu (București), iar formatori vor fi: Dorela Făiniș, Mariana Rudăreanu, Elena Bică, Viorica Mirea, Daniel Gărdan, Marinică Dobrin, Elena Gurgu, Căcilă Ionescu, Alexandru Grinea, Carmen Egnor și Raluca Zoroliu.

Programul de perfecționare urmărește promovarea culturii antreprenoriale în vederea creșterii abilității femeilor de a materializa ideile de

acestora (în ore de pregătire) este de trei zile/24 ore repartizate astfel: 20 ore pentru pregătire teoretică și patru ore pentru pregătire practică.

Programul se finalizează cu un examen, în urma căruia absolvenții programului de formare profesională vor primi certificate de absolvire recunoscute de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Universitatea Spiru Haret este furnizor de formare profesională autorizat Consiliul Național de Formare a Adulților (CNFA), în conformitate cu prevederile OG 129/2000 privind formarea profesională a adulților, cu modificările și completările ulterioare. Mai multe detalii despre acest proiect se pot găsi la adresa www.profeminantrep.ro

Pentru mai multe informații ne puteți contacta la 021.455.19.98 sau ne puteți scrie pe adresa de e-mail: profeminantrep@spiruharet.ro

Universitatea Spiru Haret, în parteneriat cu Uniunea Națională pentru Drepturile Femeii din România organizează sâmbătă, 24 martie, ora 12, la Suceava, cea de-a patra conferință regională (regiunea Nord-Est) *Femei de succes*, în cadrul proiectului POSDRU/97/6.3/S/64240 *ProFeminAntrep - Promovarea egalității de șanse în antreprenoriat*.

Conferința are loc la Școala Postliceală Suceava, Aleea Jupiter nr.10 (din bulevardul George Enescu).

În cadrul conferinței se va face o scurtă descriere a programului de formare profesională *Competențe antreprenoriale* și se vor prezenta cariere de succes, modele, metode și soluții ale unor femei care au reușit pe drumul ales. Proiectul cuprinde și activități de promovare, mai precis nouă campanii *Femei de succes*, prin care femeile antreprenor din diverse domenii de activitate împărtășesc din vasta lor experiență și susțin participantele în implementarea propriilor proiecte.

Proiectul POSDRU/97/6.3/S/64240 este cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane (POSDRU) 2007-2013.

Detalii despre proiect se pot găsi la adresa www.profeminantrep.ro, telefon: 021.455.19.98 E-mail: profeminantrep@spiruharet.ro

Facultatea de Geografie din cadrul Universității Spiru Haret vă invită să participați în data de 20 martie 2012, ora 11.00, Bdul Timișoara nr. 58, sector 6, București, la

conferința de lansare a proiectului de tip grant

GEOTURISM PRACTIC

ID: POSDRU/109/2.1/G/81724

Proiectul este cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013. Obiectivul general al proiectului este creșterea ocupabilității și a nivelului de calificare a studenților și masteranzilor de la specializarea geografie.

Pentru atingerea obiectivului general se va urmări realizarea următoarelor obiective specifice:

- creșterea calității instruirii practice a studenților
- realizarea de parteneriate între Universitate și întreprinderi în vederea facilitării inserției pe piața muncii a viitorilor absolvenți
- monitorizarea

inserției pe piața muncii a absolvenților de învățământ. Proiectul promovează parteneriatul între instituțiile de învățământ superior și firmele de turism prin corelarea sistemului de educație și formare profesională cu dinamica pieței muncii în domeniu. *GeoTurismPractic* se adresează studenților și masteranzilor, care vor beneficia, în mod gratuit, de stagii de practică desfășurate în cadrul unor firme de turism, precum și de consiliere și orientare profesională pentru cinci meserii din domeniul turismului: • manager în activitatea de turism • administrator pensiune turistică • director de agenție

de turism turoperatoare/detaiști • ghid de turism • agent de turism. Participanții vor beneficia de burse și subvenții, precum și de finanțare pentru transport, cazare și masă în timpul stagiilor de practică. În cadrul proiectului se vor organiza cursuri de Formator în domeniul turismului pentru tutori și cadre didactice-coordonatori de practică.

Activitățile proiectului cuprind:

STAGII DE PRACTICĂ. Stagiul de practică va avea 90 de ore/participant, din care șase ore sunt afectate pentru prezentarea cerințelor și parcurgerea Caietului de practică elaborat în acest sens, șase ore sunt afectate pentru evaluare, iar 78 de ore vor fi de practică efectivă sub îndrumarea specialiștilor în domeniul turismului. La stagiul de practică vor participa minimum 100 de persoane în cei doi ani de implementare: minimum 80 de participanți se vor deplasa în zone turistice pentru a desfășura practica de specialitate și minimum 20 de participanți vor desfășura practica în regiunea București-Ilfov la agenții economice care-și desfășoară activitățile în domeniul turistic. La finalizarea implementării proiectului se vor acorda 24 de subvenții pentru finanțarea stagiului de practică pentru cei mai

performanți participanți la activitățile proiectului.

CONSILIERE PROFESIONALĂ. Se va înființa un *Centru de Orientare în Carieră și Consiliere Profesională*, în care se vor derula, în mod permanent, conform unui program stabilit, activități de consiliere pentru minimum 100 de participanți, inclusiv pentru cei care au derulat stagiul de practică în vederea accesului rapid ca persoane active pe piața muncii. Toți participanții consiliați vor primi ghidul *Pași pentru o carieră de succes*.

FORMARE ANTREPRENORIALĂ. Pe parcursul celor doi ani de implementare a proiectului, se vor organiza opt workshop-uri pentru minimum 200 de participanți. Instruirea se face intensiv și interactiv pe parcursul a 32 de ore, la care se adaugă consultanța și asistența pentru întocmirea planurilor de afaceri și o sesiune de evaluare a planurilor de afaceri. La finalizarea implementării proiectului, în cadrul competiției *Cel mai bun plan de afaceri*, se vor acorda 16 premii. Toți participanții la workshop-ul aplicativ vor primi suportul de curs *Tineri antreprenori în turism*.

Detalii pot fi obținute de pe site-ul proiectului <http://www.geolandscapes.ro/> sau de la managerul proiectului, prin e-mail: dancruceru@spiruharet.ro, marincruceru@geolandscapes.ro.

Să ne cunoaștem profesorii

Lector univ. drd. Ana Maria Puiu, o voce inconfundabilă în corul *Preludiu*

Conf. univ. dr. George GRIGORE

Preocupată de muzicologie, cu accent pe creația muzicală a Evului Mediu, dar și de muzica contemporană, respectiv creația corală, lector univ. drd. Ana Maria Puiu, cadru didactic al Facultății de Arte, specializarea *Pedagogie muzicală*, își dedică timpul și artei corale interpretative, fiind una dintre vocile inconfundabile ale Corului *Preludiu*, condus de dirijorul Voicu Enăchescu.

Începând cu Liceul pedagogic *Mihai Eminescu* din Suceava, tânăra aspirantă la tainele artei muzicale Ana Maria Puiu a continuat să le descifreze pe acestea și ca studentă a *Universității Naționale de Muzică București*, în cadrul Facultății de Pedagogie Muzicală, urmând apoi și un masterat în cadrul Facultății de Compoziție, Muzicologie și Pedagogie Muzicală, specializarea *Educație muzicală contemporană*. Solistă pian, dar și vocală, având aptitudini dobândite printr-o educație susținută în domeniu, Ana Maria Puiu a urmat și un curs de teatru – actorie la *Teen Media*. Este înscrisă la cursurile doctorale cu lucrarea de cercetare *Dimensiunile estetice și stilistice în creația corală a secolelor XIV – XV*. În 2004 a susținut concurs și a devenit preparator universitar, predând disciplinele *Istoria muzicii* și *Citirea de partituri*, în

cadru Facultății de Muzică a Universității *Spiru Haret*, în anul 2006 devine asistent universitar și, din 2009, este lector universitar pe aceleași discipline de specialitate.

Dorind să aplice și în practică valențele vocale de artist liric pe care le are, lector univ. drd. Ana Maria Puiu colaborează substanțial cu Corul de Cameră *Preludiu*, condus de dirijorul Voicu Enăchescu, susținând diferite turnee în țară și în străinătate.

În activitatea de cercetare științifică, lector univ. drd. Ana Maria Puiu s-a implicat din plin, aducându-și contribuția la sesiunile de comunicări științifice din cadrul *Facultății de Arte*, dar și la alte manifestări de acest gen. Participarea la sesiuni și congrese științifice naționale și internaționale cu comunicări științifice a fost motivată de existența unor lucrări recunoscute și apreciate. Articolele apărute în publicații de specialitate sunt, de asemenea, numeroase. A publicat volume științifice reprezentative pentru genul muzical respectiv, precum *Muzica la curtea Regelui Soare* (Editura Axa, Botoșani, 180 pagini, 2007), articole importante ca *Lili Dușescu – un Pygmalion al artei interpretative românești* (revista *Cronica fundațiilor*, nr. IV nr. 31, 2007), *Catharsis - de Gabriel Mălăncioiu*, *Irisation - de Gabriel*

Mălăncioiu și Alexandru Reis – născut în anul 1991 (apărut în Comentarii muzicologice, Timișoara Muzicală Academică, 2008), „Țara la ceas mieriu de apus în viziunea componistică a lui Petru Stoianov” (articol publicat în *Ipostazele muzicii moderne în sec. XIX – XX*, Editura Euro-stampa, pag. 96, septembrie 2008), *Jean Baptiste Lully și opera franceză; date stilistice vizibile la nivelul Uverturii Operei „Alceste”* (articol publicat în *Analele Facultății de Muzică*, Universitatea *Spiru Haret*, 2008, vol. I, seria Muzică, pp. 117 – 124).

Lector univ. drd. Ana Maria Puiu a insistat de-a lungul pregătirii carierei sale profesionale să învețe de la mari personalități în domeniu, ceea ce i-a creionat o dorință acerbă de perfecțiune. Fiind o bună cunosătoare a psihologiei umane, un autodidact creativ în cadrul sistemului de învățământ, a aplicat cu corectitudine cunoștințele în sistemul pedagogic din cadrul *Facultății de Arte*. Sociabilă și cu o fire deschisă, s-a integrat ușor colectivului de cadre didactice al facultății noastre, orele sale fiind o bucurie pentru studenții săi. Pe scenă – ca voce a Corului de cameră *Preludiu* - sau în sala de curs, lector univ. drd. Ana Maria Puiu este o prezență tonică și pozitivă.

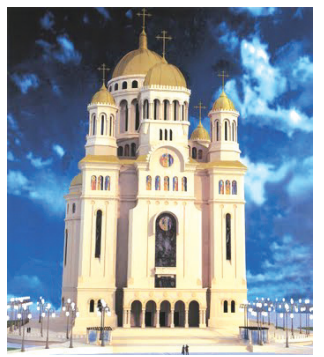
Câteva gânduri, impresii și idei despre Catedrala Mântuirii Neamului Românesc

Urmare din pag. 1

Este nevoie de un asemenea efort spiritual și material pentru a da viața sacră unui spațiu care va folosi nemijlocit nu numai unui popor aflat în rugăciune, ci și unui popor chemat să-și afirme mereu identitatea, verticalitatea și măiestria, precum și fidelitatea față de năzuințele înaintașilor care doreau ca ardore zidirea unui asemenea locaș. Comuniune a oamenilor cu Iisus Hristos și întreolaltă, legătură între generații, punte între eclesial, cultural și social, deschidere responsabilă spre istoria și spiritualitatea poporului, afirmare a identității și a permanenței creștinismului ortodox pe aceste meleaguri, simbol al unității spirituale a poporului român, spațiu viu al afirmării valorilor Evangheliei lui Iisus Hristos într-o lume secularizată și globalizată, *Catedrala Mântuirii Neamului Românesc* rămâne un ideal care trebuie asumat continuu de către fiecare creștin. De ce? Pentru că are menirea cuprinzătoare de a ne aduce aminte, mereu și mereu, într-o lume care renunță cu atâta ușurință la propriile-i rădăcini transcendente, cine suntem. Numai în măsura în care vom conștientiza necesitatea acestei mișcări lăuntrice de asumare dinamică a identității noastre vom reuși să descoperim sensul ultim al acestei zidiri impresionante pe pământ românesc care nu este altul decât cel legat de aspirația spre propășire și mărturisire a credinței neamului. Ori neamul – chiar într-o lume globalizată - ca de altfel fiecare persoană - chiar într-o lume hiper-individualizată - este chemată să conștientizeze că nu-și poate afla sensul profund și ultim al existenței în afara lui Iisus Hristos. *Catedrala* ne arată că menirea ultimă a lumii este dincolo de lume, ea ne indică că locul omului este Biserica și Iisus Hristos este locul

omului: în acest adevăr stă „pragul speranței” pentru noi...

Credința ca manifestare a persoanei în comuniune se poate întrupa într-o viziune teologică asupra orânduirii spațiului sacru care teologhisește și exprimă această credință într-o intimă corespondență cu Evanghelia, dogma și experiența Bisericii. Arhitectonica *Catedralei* ne introduce în experiența eclesială a credinței care converge în multiplele ei manifestări spre dimensiunea sacramentală, care, în Euharistie oferă omului unirea maximă cu Iisus Hristos și totodată pregustarea plină de har și de adevăr a Împărăției ca neînsurată zi a opta. Configurația ansamblului arhitectural pune această dimensiune sacramental-liturgică în centru prin simbolistica POTIRULUI, după cum în interiorul acestui centru se ridică maiestuos *Catedrala* a cărei simbolistică gravitează în jurul Pantocratorului Iisus Hristos și a Treimii care cuprinde întreg universul creat, începutul, mijlocul și sfârșitul creației. Statornicia Tradiției Bisericii se împletește constructiv cu dinamica acesteia într-o aspirație spre a cuprinde universalul și particularul într-o sinteză a coborârii iubitoare și mântuitoare a lui Dumnezeu la om și o urcare iubitoare și mântuitoare a omului la Dumnezeu prin Iisus Hristos în Duhul Sfânt. Desigur nu lipsește din ansamblul arhitectural nici dimensiunea eshatologică a creației reprezentată de cele opt turle ca simbol al zilei a opta. În interiorul *Catedralei* ca spațiu sacru, oamenii nu numai vor privi estetica plină de semnificații teologice, duhovnicești și culturale, ci se vor ruga, se vor angaja într-un itinerar spre sfințenie, pregustând taina zilei a opta în Tainele Bisericii și făcând experiența acestei Taine ca și sens profund și esențial al existenței

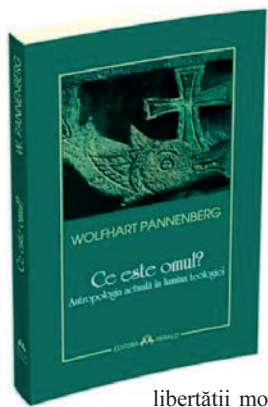
personal-comunitare descoperite deplin în Iisus Hristos.

Asumarea unui asemenea proiect deși se realizează în istorie, depășește pentru fiecare creștin, imediatul cotidian, asemuindu-se cu itinerarul „darului” transformat după cuvintele lui Iisus Hristos în „comoara din ceruri”. De aceea, darul fiecăruia pentru aici, în vederea unei asemenea construcții, va fi „un dar pentru eternitate”. Pentru împlinirea acestui deziderat spiritual care se întinde ca un arc peste generații este nevoie să-i acordăm acestuia un loc în sufletului nostru, loc care va deveni treptat semn al Împărăției și al vieții veșnice, legându-ne totodată de aspirațiile înaintașilor ca la rândul nostru să lăsăm o moștenire cu valoare de simbol național și universal urmașilor. Totodată, pentru împlinirea acestui deziderat spiritual, care deși se săvârșește pe pământ, are rânduiala cetelor îngerești, pentru ca oamenii împreună cu ingerii, creația întreagă să doxologească Creatorului ei, este nevoie de o credință vie și dinamică și de o iubire neîndoielnică față de Biserica și Neam.

Biserica este un dar, de aceea să fim fericiti că suntem chemați să fim Biserica lui Dumnezeu, să avem bucuria că aparținem Bisericii Lui. Ea este un dar frumos, în interiorul căreia noi trăim deodată, cu Iisus Hristos, frumusețea negrăită a tainei istoriei neamului nostru și a veșniciei lui. Prin urmare, să fim recunoscători pentru darul Domnului, pentru că „împreună cu Hristos” noi exprimăm experiența de a fi cu toți uniți în numele Lui, experiența de a fi Biserica, manifestată de poporul lui Dumnezeu în jurul Sfintei Treimi...

Noutăți editoriale:

Ce este omul? de Wolfhart Pannenberg

Ce este omul? Antropologia actuala în lumina teologiei, cartea lui Wolfhart Pannenberg, unul dintre cei mai importanți teologi și gânditori religioși contemporani, reprezintă o radiografie a condiției umane din perspectiva antropologiei teologice. Volumul a apărut recent la editura Herald în traducerea lui Ioan Mălea. „Științele care se ocupa de om sunt astăzi pe cel mai bun drum pentru a dobândi, în conștiința generală, locul pe care în secolele anterioare l-a deținut metafizica Astăzi, în fata libertății modelatoare a omului în raport cu lumea, se ridică cu deosebită urgență întrebarea ce este omul însuși. Omenirea și-a pierdut vechiul punct de sprijin al ordinilor stabile, fie ele ordini ale cosmosului sau pretinsa ordine a societății oglinditoare a cosmosului. Istoria modernă a spiritului este marcată, de la Pascal până în prezent, de spaimă în fata libertății fără margini a omului modern. În realitate, la întrebarea: ce este omul? nu se mai poate răspunde astăzi plecând de la lume, ci întorcându-ne la omul însuși. Prin această știință despre om capătă o importanță pe care nu a avut-o niciodată”, spune Wolfhart Pannenberg

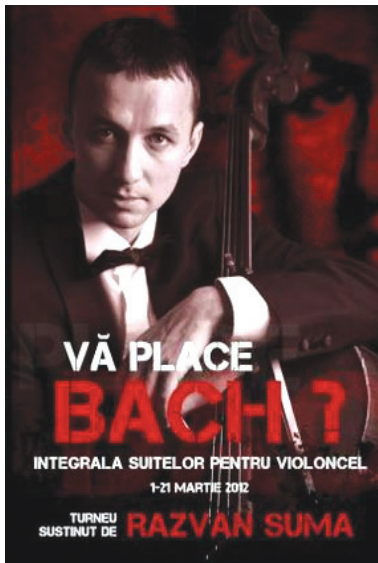
Gala Premiilor Observator cultural, 2012

La sfârșitul lunii martie va avea loc cea de-a șasea ediție a Premiilor *Observator cultural*, decernate pentru cele mai bune apariții editoriale din 2011, la categoriile „Proza”, „Poezie”, „Debut”, „Eseu. Memorialistică. Publicistică” și „Critică. Istorie și Teorie literară”. În cadrul Galei, va fi acordat și Premiul „Gheorghe Crăciun” pentru *Opera Omnia*. În anii precedenți, premiul a fost acordat lui Emil Brumaru (2011), Radu Cosașu (2010), Norman Manea

(2009), Mircea Ivanescu (2008), Mircea Horia Simionescu (2007). Din juriul acestei ediții fac parte: Paul Cernat, Caius Dobrescu, Antonio Patras, Iulia Popovici și Carmen Musat (președintele juriului) Gala se va desfășura pe 26 martie, de la ora 19:00, la Teatrul Odeon din București. Intrarea este liberă.

Vă place BACH?

Un tânăr muzician talentat și-a luat violoncelul, partiturile cu integrală suitelor lui Bach pentru violoncel solo și, însoțit de artistul multimedia Tom Brânduș și videoproiecțiile sale concepute special pentru concert, a pornit prin țară să încante publicul. Răzvan Suma este violoncelistul care, după șase turnee în formulă de trio, susține primul său turneu solo național, sugestiv intitulat „Vă place BACH?”. Evenimentul propune spectatorilor din țară să găsească răspunsul la această întrebare după mai mult două ore de spectacol complet. Turneul național „Vă place BACH?” reprezintă prima interpretare a unui artist român, într-un singur concert, a integralei lui Bach pentru violoncel solo și se va încheia la București, printr-un concert extraordinar susținut la Sala Radio în data de 21 martie. Biletele se pot achiziționa de la sălile de concerte din țară, iar în București de la casa de bilete a Sălii Radio și prin rețeaua www.eventim.ro.

Invitațiile Doamnei Pictura

Mihai Șerbănescu, un nobil printre artiști

Aristotel BUNESCU

Scriu aceste rânduri pe data de 13 martie, zi în carearele mari ale pictorului Mihai Șerbănescu împlinesc vârsta de 56 de ani. Prin urmare, cuvintele următoare tezaurează nu numai admirația mea pentru acest artist aparte, dar și bucuria de a vă spune că mai există oameni de valoare, într-o perioadă a ierarhiilor inversate. Am aflat cu regret că în lumea artelor mai sunt și personaje minore, care din cauza orgoliului nemăsurat, lovesc fără milă și în dreapta și în stânga. În schimb, Mihai Șerbănescu este un nobil de rasă pură. *Destinul? Cred că vii pe lume cu datele necesare pentru a depune un mare efort spre a sta toată viața pe gânduri. Scopul este fie „a ucide”, fie spre a înălța. Probabil că am fost ales spre a mă uimi de forme, de culori, de aura formelor ce ne înconjoară, pentru că este știut faptul că aceia care se ocupă de artele vizuale și sunt practicieni, nu teoreticieni, văd și simt mult mai mult decât cei din alte sfere de activitate. Așa că, o împlinire de factori a determinat alegerea artei vizuale. Sunt cuvintele rostite de Mihai Șerbănescu. Atenție, acum scriu un lucru important. Dincolo de timpul mic, cu sculat, mers la rezolvarea problemelor cotidiene, masă, dormit și iar la drum, mai există*

și un timp mare. El cuprinde istoria universului. Ei bine, există oameni, printre ei se află și pictorul Șerbănescu, care ne atrag atenția la timpul mare, la o Geneză și la o Creație. Nu întâmplător, Mihai Șerbănescu a ales să picteze biserici și cetăți ce străbat secolele pentru a ne arăta ce este important în lume. *Fiind o minte liberă, dar și eliberată, nu am forțat nicio dată nota. Poate Dumnezeu a vrut să fiu văzut fără a defila și a face mult zgomot; după cum se știe, butoarele goale sună cel mai tare...* Frumos spus, domnule Șerbănescu. Numai că dumneavoastră trăiți liniștit pentru a arăta ce este permanent uman, adevărat, asta nu sună tare, dar sună esențial, istoric și vital pentru cei din jurul nostru. Palatul Parlamentului, acolo unde sună din păcate prea multe butoaie goale, a găzduit și o impresionantă colecție de tablouri semnate inconfundabil Mihai Șerbănescu. A fost un regal vizual și spiritual pentru mine să îi văd dablourile, dar mai ales să-l întâlnesc pe autorul lor. Îl cunosc de mai mulți ani și îl admir necondiționat. Am aflat apoi de Maria Coman (doamna căsătorită cu italianul Rino Antelmi, mare amator de cultură), cea care a învățat pictură chiar de la Mihai Șerbănescu.

A absolvit Academia de Arte *Nicolae Grigorescu* (București), secția pictură, clasa profesorului Vladimir Zamfirescu. Absolvent al Școlii Populare de Arte Târgoviște, la clasa profesor Petre Marin Constantin. Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici. Este profesor la Școala de Arte *Octav Enigărescu* din Târgoviște, Clasa de Artă Modernă. A participat la expoziții în New York, Veneția, mai multe orașe din Suedia. Tablourile sale au fost expuse de multe ori la București și Târgoviște. Are lucrări în muzee și colecții particulare din România, Japonia, Franța, Italia, Olanda, Germania, India, Mexic, Columbia, Groenlanda, China, Tibet etc. Burse: S.U.A. (New York), Suedia, Italia (Veneția). Distincții: Meritul Cultural-Gratul I.

În primele minute din 13 martie, Mihai Șerbănescu a primit un dar minunat, o întâlnire cu actorul și gânditorul Dan Puric, așa după cum a mărturisit, după o conferință la Târgoviște. Îi urăm și noi, din toată inima, La mulți ani!

Restituiri

Profesorul Mihail MANOILESCU

Ecouri peste timp pe plan internațional

Prof.univ.dr. Octavian Gh. BOTEZ

3. În anul 2012 se împlinesc 85 de ani de la apariția lucrării celei mai reprezentative a profesorului Mihail Manoilescu, care l-a consacrat în rândul ilustrilor cercetători de pe glob prin contribuția sa originală la teoria comerțului internațional. Sublinierea, chiar și numai a câtorva episoade petrecute în cele peste trei sferturi de secol, care s-au scurs de la apariția vârfului cercetării științifice a profesorului, este semnificativă în legătură cu ecoul internațional al operei sale.

Începem cu evocarea realizată de profesorul american Joseph Loze, de la Universitatea din Illinois (SUA), într-un studiu din anii 90 ai secolului trecut: „Manoilescu, Prebisch and the Thesis of Unsequal Exchange”, prin care acesta aprecia că, după anul 1950, ne-am aflat în fața unui „al doilea val” al interesului latino-american pentru opera lui Manoilescu. Același profesor nord-american subliniază activitatea unuia dintre discipolii manoilescieni, în persoana profesorului Florin Manoliu, fost asistent al celui pe care îl omagiem, care, timp de două decenii (1951-1971), devenit cetățean argentinian, a popularizat ideile românului, iar, din 1958, a predat la Universitatea din Bahia Blanca din Argentina. Remarcând faptul că, totodată, doctrina Manoilescu era prezentă și în cursurile ținute la universitățile din Peru și Chile, profesorul Florin Manoliu a mai arătat că, între anii 1961-1966, a ținut ore la universitățile din Paris (Franța) și Liege (Belgia), unde a diseminat teoria protecționismului modern manoilescian, ca o idee precursoră a noului concept de „desarelo” (dezvoltare) al lui Raul Prebisch, argentinian de origine cehă, ajuns ulterior secretar general al Conferinței Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare (UNCTAD) în anii 70 ai secolului trecut. La rândul său, Ernest Wagenare, născut în Chile, devenit ulterior economist german, care a înființat renumitul Institut de Conjunctură din Kiel, cunoscut în întreaga lume, întorcându-se în țara natală, conducând Institutul de Economie de la Santiago de Chile, face referiri

elogioase asupra teoriei lui Manoilescu. De remarcat că în acest oraș latino-american se află sediul Comisiei economice ONU pentru America latină (CEPAL), unde, de zeci de ani, sunt elaborate lucrări și rapoarte importante privind economia țărilor din Sudul și Centrul Americii. Deosebit de interesantă este și relatarea profesorului Nicolae Belh, cercetător de elită al Academiei Române, timp de peste jumătate de secol, care, făcând parte din delegația română la prima sesiune UNCTAD, la Geneva, în anul 1964, asistând la o dezbatere în cadrul unei comisii, a avut deosebită plăcere să-l audă pe Raul Prebisch evocând actualitatea teoriei lui Manoilescu. Având în vedere că în mediul universitar din România nu se predă doctrina lui Manoilescu, vorbind despre cele întâmplate celorlalți membri ai delegației, economiști de primă mărime: Costin Murgescu, Vasile Malinschi și Roman Moldovan, aceștia i-au explicat profesorului Belh că, având în vedere implicațiile politice negative din activitatea politică a lui Mihail Manoilescu, în România nu se face referire la opera sa.

Însuși cel care vă supune atenției rândurile de față a trăit un moment de descumpănire în anul 1970, tot la Geneva, cu prilejul unui stagiul de pregătire în domeniul politicii comerciale externe a statelor, organizat de Acordul General pentru Tarife (vamale) și Comerț (GATT). Atunci, un coleg de stagiul din Costa Rica, pe nume Herman Cortes, m-a întrebat ce părere am despre teoria în domeniul comerțului internațional a lui Mihail Manoilescu și, spre rușinea mea, am dat un răspuns evaziv, neconcludent, ca să-mi acopăr ignoranța. Abia în anii 80 ai veacului trecut, când am urmat doctoratul sub îndrumarea regretatului mare profesor Constantin Moisuc, acesta, cu răbdare, m-a făcut să parcurg cărțile pleiadei extraordinare de profesori români interbelici, din care făcuse parte Virgil Madgearu, Victor Slăvescu, Mitiță Constantinescu, Victor Bădulescu și, bineînțeles, Mihail Manoilescu.

Cele mai laudative aprecieri au venit, la București, din partea

ambasadorului Braziliei, Jeronimo Moscardo, fost ministru al culturii în cel mai mare stat sud-american. Acesta a ținut să sublinieze opera magistrală a profesorului Mihail Manoilescu, pe care l-a considerat un economist de talie universală, ce a contribuit, prin teoria sa, la crearea Braziliei moderne. Concepția manoilesciană privind necesitatea dezvoltării industriale, inclusiv nevoia de productivitate înaltă în statele subdezvoltate, și protejarea acesteia, legitimă și rațională, prin instrumente comerciale, au reprezentat pilonii de bază ai propulsării economice a Braziliei.

*

La 125 de ani de la nașterea profesorului Mihail Manoilescu, în anul 2016, nu ar fi de mirare ca ideile și opera sa, atât de apreciate în continuare în marele spațiu geografic latino-american, în primul rând Brazilia, care a trecut pe locul cinci în ierarhia mondială privind dezvoltarea economică, să determine una sau mai multe Academii de Științe de pe continentul sud-american să atribuie profesorului Mihail Manoilescu titlul post-mortem de academician. Credem că o astfel de reacție a străinătății ar fi de natură să revigoreze în întreaga viață academică românească un sentiment puternic pentru o judecată de valoare autentică, fără conotații politice, operei științifice a profesorului Mihail Manoilescu. Deoarece această operă reprezintă o îmbinare fericită între gândirea economică de excepție, care a avansat soluții viabile pentru marea majoritate a țărilor lumii, promovând industria acestora, concomitent cu protejarea ei față de produsele țărilor dezvoltate, în limite raționale, în beneficiul tuturor statelor. Impulsul de prețuire bine-meritat suntem convinși că va crea premisele unui demers hotărât pentru acordarea de către Academia Română a titlului de Academician post-mortem, așa cum s-a întâmplat și în ultimul secol cu alte mari personalități ale neamului românesc.

Istoria trăită

Schimb de vizite între armata română și armate aliate (1980-1985)

(Urmare din pag. 1)

1. INVITAT ÎN REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ. Între 1 și 5 iunie 1981 am efectuat o vizită oficială în R.D.Germană, în fruntea unei delegații a Armatei române, la invitația ministrului apărării, generalul de armată Heinz Hoffmann. În timpul vizitei, am discutat aspecte legate de colaborarea bilaterală în numeroase domenii, ni s-au prezentat unități de instrucție, inclusiv dintre cele din categoria „gata de luptă permanent”, instituții de învățământ militar, printre care Academia Militară

din Dresda, întreprinderi care reparau tehnică militară, obiective economice, istorice și de artă, am asistat la activități practice în unități din diferite arme, în școli militare, în poligoane și pe aerodromuri din mai multe garnizoane. Între localitățile vizitate a figurat și vechiul oraș german Dresda, port pe Elba, important centru industrial și cultural, reînnoit după război, dar care mai păstra, ici și colo, urme ale devastatoarelor bombardamente ale aviației Alianților occidentali din februarie 1945. Cu prilejul unui spectacol la opera din localitate, gazdele ne-au informat că acest strălucit lăcaș de cultură fusese refăcut și readus în această stare prin contribuția material-financiară comună a celor două state germane. Fără comentarii. În același timp, delegația Armatei române a vizitat vestita localitate Peenemunde, cea mai cunoscută bază unde germanii experimentaseră, în timpul celui de al Doilea Război Mondial, faimoasele arme secrete V1 și V2 (V este inițiala cuvântului Vergeltung-răzbunare). În apropierea mării, pe un sol nisipos, acoperit de arbuști, se mai puteau observa urmele, afectate de scurgerea timpului, ale rampelor de lansare ale temutelor rachete. Gazdele noastre ne-au furnizat interesante detalii în legătură cu această fostă bază.

La sfârșitul vizitei, delegația Armatei noastre a fost primită de Erich Honecker, șeful statului est-german, comandant suprem al armatei. La primire a fost prezent și Gheorghe Tache, ambasadorul României, și colonelul Mihai Burbulea, atașatul militar român la Berlin. Membrii delegației le-au fost înmânate decorații de către ministrul apărării, generalul de armată Heinz Hoffmann. Mie, în calitate de conducător al delegației, decorația mi-a fost dată de Erich Honecker, ceremonie separată,

în cabinetul acestuia. Până la începerea ceremoniei, am avut o amplă și interesantă discuție cu Erich Honecker, de față fiind și Egon Krenz, care îi va succeda în funcție în 1989, în legătură cu vizita efectuată, cu relațiile dintre România și R.D.Germană, cu situația politico-militară din Europa și din lume. Întors recent din Japonia, Erich Honecker mi-a împărtășit câteva impresii din acea vizită. Mi-a relatat că fusese realment surprins de înaltul nivel al organizării și eficienței activității economice nipone. În sprijinul celor afirmate, a folosit câteva exemple, începând cu cel al unui combinat metalurgic, cu o producție de patru

milioane de tone de oțel anual, în care, în zona productivă, lucrau 90 de salariați pe schimb, în timp ce, în domeniul cercetării, își desfășurau activitatea 2000 de persoane. În investițiile realizate de japonezi în diferite țări, datorită nivelului ridicat de organizare și dotare tehnică, aceștia foloseau foarte puțină forță de muncă în comparație cu alți investitori. În industria japoneză se utilizau circa 7000 de roboți, în timp ce „noi laolaltă”- spunea el - având în vedere cele două state germane împreună- nu avem decât în jur de 3000. În context, s-a referit la bunele relații cu R.F. a Germaniei, de la care R.D.Germană primea anual, sub diferite forme, un important ajutor

material și financiar. De altfel, atât Erich Honecker, cât și ministrul Heinz Hoffmann aveau rude, membri ai familiei, în R.F. a Germaniei. În trecut fie spus, militarii celor două Germanii nu puteau fi deosebiți după uniforme, întrucât acestea erau aproape identice (cu excepția căștilor metalice care aveau forme diferite și a unor însemne). În timpul discuțiilor, care au durat în jur de o oră, Erich Honecker nu a spus măcar un cuvânt despre Tratatul de la Varșovia, ceea ce mi s-a părut semnificativ. Pe șeful statului est-german îl voi întâlni de 12 ori în anii 1980-1987, la activități pe linia Tratatului de la Varșovia, în timpul vizitelor întreprinse de acesta în România, cu ocazia prezenței mele la Berlin, în 1987, în calitate de primar general al Bucureștiului, la ceremoniile dedicate marcării a 750 de ani de atestare documentară a orașului Berlin.

În timp ce delegația Armatei române vizita *Poarta Brandenburg*, însoțită de omologul meu, generalul de armată Heinz Hoffmann și câțiva dintre colaboratorii lui, la un moment dat, ni s-a prezentat, în trecere, într-o clădire anexă, o expoziție de carte „confiscată” de la anumite persoane din vest, care încercaseră să introducă „clandestin” aceste produse editoriale. Ceea ce m-a surprins nu au fost titlurile lucrărilor, ci, mai ales, acoperirea sub care erau prezentate. Să mă explic. Volumele, în limba germană, în ediții îngrijite, erau lucrări cu caracter memorialistic sau de sinteză, privind generali și feldmareșali germani de seamă din timpul celui de al Doilea Război Mondial, între care Erwin Rommel, Heinz Guderian, Erich Manstein, Albert Kesselring. Cam prea frumos aranjate și prezentate pentru niște cărți confiscate!.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor

45

Silviu ȘERBAN

Pe fondul unei istorii culturale monumentale și în vecinătatea temporală a spectacolelor verdiane de *Grand Opera*, cinematograful italian nu putea ocoli subiectele inspirate din îndelungata istorie. *Gli ultimi giorni di Pompeii* sau *Quo Vadis?* sunt două dintre succesele anului 1913, însă cea mai largă recunoaștere internațională este culeasă de producția lui Giovanni Pastrone, din 1914, *Cabiria*, care în scurt timp ajunge să fie proiectată pe Broadway, la *Knickerbocker Theatre*.

Cabiria a generat o serie de controverse, datorită subiectului său și al autorului acestuia. Scenariul și intertitlurile sunt creația scriitorului Gabriele d'Annunzio, promotor al ideilor fasciste ce l-au ghidat

Tânăra Artă la porțile Marii Culturi

ulterior pe Mussolini. Filmul lui Pastrone, realizat la scurt timp după încheierea războiului italo-turc, finalizat cu cucerirea unor teritorii fost otomane din Africa de Nord, aduce în prim-plan opoziția dintre gloria civilizației Romei și sălbăcia Cartaginei în contextul celui de-al doilea război punic. Structura narativă este destul de complexă, cu numeroase personaje, firul epic dezvoltându-se pe cel puțin două planuri, unul constituit din aventurile celor două personaje principale romane, patricianul Fulvius Axilla (Umberto Mozzato) și musculosul său sclav Maciste (Bartolomeo Pagano), celălalt urmărind întâmplările de la curtea feniciană cartagineză și de la curtea numidiană din Cirta, aliații lui Hannibal. Pastrone împarte *Cabiria* în cinci episoade inegale, dintre care ultimul ocupă jumătate din lungimea totală a filmului. Episodul introductiv prefațază destinul intoarceat al micuței Cabiria (Carolina Catena). Izgonită din casa părintească de o violentă erupție a vulcanului Etna, aflat în vecinătatea casei părintești, fetița împreună cu doica sa, Croessa (Gina Marangoni), ajung, în episodul secund, prizoniere ale unor pirați fenicieni în Cartagina lui Hannibal. Cele două sunt vândute lui Karthalo (Dante Testa), înaltul Preot al zeului Moloch, o divinitate canibală în cinstea căreia se obișnuia să fie arși copii. Aceeași soartă ar

fi așteptat-o și pe micuța romană dacă, la rugămintea doicii, patricianul Fulvius și sclavul său Maciste, doi spioni romani în Cartagina, nu ar fi intervenit, salvând copila. Impresionează în acest episod reconstrucția arhitecturală a giganticului templu al lui Moloch, cu o gură imensă ca

Cabiria (Giovanni Pastrone, 1914)

întrare, străjuită de capul zeului cu cei trei ochi. În interior, o statuie imensă a aceluiași zeu înaripat, în poziție șezândă, ce ascunde, în fapt, un crematoriu imens în care sunt aruncați, rând pe rând, copiii, pe fondul incantațiilor preoților și al freneziei credincioșilor. O scenă ce caută să sugereze audienței natura cruzimii și a lipsei de civilizație a vechilor dușmani ai Romei și, implicit, a contemporanilor oponenți ai Italiei. Imaginea lui Hannibal (Emile Vardannes) trecând Alpii deschide *Il Terzo Episodo*, semn că ne aflăm în război punic, apoi, asistăm la pecetluirea alianței Cartaginei cu regele numidian Massinissa (Vitale Di Stefano), căruia Hasdrubal (Eduardo Davesnes), general cartaginez, frate al lui Hannibal, îi promite de soție pe fiica sa Sophonisba (Italia Manzini). Cât privește pe cei trei străini, Fulvius reușește

să iasă din Cartagina, în timp ce Maciste și Cabiria eșuează, primul ajungând la închisoare, iar fetița, prin mila Sophonisbei, este ascunsă la curtea lui Hasdrubal. Penultimul episod se remarcă prin prezența secvenței în care Arhimede, inventatorul grec din Siracusa, aliată a Cartaginei, aduce înfrângerea flotei romane prin incendierea velor cu sistemul său de oglinzi ce transforma razele soarelui în sursă de foc. *Il Quinto Episodo*, a cărui acțiune se petrece după zece ani, se deschide cu asediul romanilor lui Scipio asupra Cirtei lui Syphax (Alessandro Bernard), noul rege numidian și soț al Sophonisbei, în serviciul căreia o regăsim pe tânăra Cabiria (Letizia Quaranta). Prin forța împrejurărilor, Fulvius și Maciste ajung prizonieri în același loc, fiind eliberați odată cu căderea cetății numidiene. Filmul lui Pastrone se încheie cu scena plină de dramatism a sinuciderii fiicei lui Hasdrubal, refuzând umiliința de a fi prezentă la parada triumfului Romei, și cu imaginea poetică a lui Maciste cântând

* * *

Deși în plin Al Doilea Război Mondial, Luchino Visconti, fost asistent al lui Jean Renoir, își face debutul spărgând cu greu cenzura guvernului fascist, în 1943, cu *Ossessione*, o adaptare neoficială după romanul lui James M. Cain, *The Postman Always Rings Twice*. Văzut de unii ca primul film neorealism, *Ossessione* nu are o viață prea liniștită după lansare, fiind interzis la câteva luni de la prima proiecție, iar, după război, din cauza problemelor de *copyright*, avea să fie proiectat, până în 1976, anul morții regizorului, doar între granițele Italiei.

la nai așezat lângă bompresul navei, cu Fulvius mărturisindu-și iubirea Cabiriei, în timp ce, în jurul întregii nave, se rotește un cerc format din zâne dansând, unica supraimpreziune utilizată de regizor, prin care creează singurul moment liric într-un film saturat de epic.

Opinii În Serbia s-a inventat politic o nouă limbă: „vlaha”

Tudor NEDELCEA

Speram ca, odată cu moartea dictatorului de la Kremlin, stalinismul să intre în desuetitudine sau la coșul de gunoi al istoriei - acolo unde îi este locul. Speram ca politicul să nu se mai implice malefic în problemele științifice, așa cum Stalin dirija lingvistica din țările-satelit ale Moscovei, prin „vestita” sa lucrare *Cu privire la marxism în lingvistică*, inventând „limba moldovenească”, pe care urmașii săi au impus-o la Chișinău și Cernăuți și după destrămarea imperiului roșu. Stafia lui Stalin bănuie încă și face prozeliti acolo unde interesele politice primează în fața adevărului științific: în Valea Timocului sârbesc. Serbia este țara vecină cu care românii nu au purtat războaie; sârbii sunt un popor dârz, demn, calități dovedite în istorie: la Kossovopolie (Câmpia Mierlei, 1448) și în fața lui Hitler, dar și în fața lui Stalin.

În Serbia trăiesc români în două zone distincte, privite diferit, din păcate, de Belgrad: 38.000 locuitori în Voivodina (numit și Banatul sârbesc), care se bucură de toate drepturile cuvenite unei minorități naționale, și circa 300.000-400.000 de locuitori în Timoc (sau Serbia de răsărit). Miza politică aici este deosebit de agravantă. Provenind din romanitatea balcanică sud-dunăreană, completați, în decursul veacurilor, cu români din nordul Dunării (căci, vorba lui Vasile Pârvan, „Dunărea nu a fost niciodată un dușman hain, care să despartă pe frați, ci a fost un prieten bun, care i-a unit”), românii timoceni își cer drepturile minime: folosirea limbii materne în biserică, școală, administrație, presă. Ei sunt cetățeni loiali statului sârb, nu vor să strice frontierele, să se unească cu România. „Nu unirea cu România o vrea cineva, ci concordia deplină”, scria Eminescu în „Timpul” (nr. 100, 5 mai 1883), referindu-se la românii sud-dunăreni. Ei continuă Eminescu comentariul său, parcă scris în zilele noastre: „Dar nația românească are o singură șiră a spinării și un singur creier. Ceea ce se întâmplă dincolo ne doare pe noi, orice injurie făcută naționalității noastre dincolo e o injurie asupra sângelui și numelui nostru. Nu cuceriri urmăm sau am urmărit vreodată, căci nu suntem nebuni, ci oameni în toată firea și-n toată mintea. Dar voim respect pentru poporul românesc prețutindenea unde se află, și nu ne este amic acela care se preface a măguli susceptibilitatea mare și energică a întregului popor romanic din Răsărit” (Mss. 2264).

A fost doar un singur caz particular, când trei români timoceni (dr. A. Butoarcă și preoții Gh. I. Suveică și Adam Fisteș) cer marelui I. Antonescu, la 29 aprilie 1941, rezolvarea problemelor românilor din Serbia prin unirea cu România. Cu o corectitudine politică exemplară, mareșalul însărcinează pe unii specialiști (Victor Papacostea, Vasile Stoica) să elaboreze un amplu studiu științific pe marginea acestei cereri și, urmare acestui studiu, nu acceptă alipirea acestor teritorii, ci solicită înființarea unui episcopat ortodox român pentru românii din Peninsula Balcanică și respectarea drepturilor minime conaționalilor noștri (apud Diana Nedelcea Cotescu, *Biserica românească din Serbia*, Craiova, Fundația Scrisul Românesc, 2006).

Se știe că în perioada postbelică, țările bolșevizate erau conduse de Moscova, prin consilieri, în toate domeniile de activitate. În privința minorităților naționale se acordau drepturi preferențiale, cum a fost cazul minorității maghiare din România. O teză era obligatorie: problema sârbilor, germanilor, turcilor etc. din România se rezolva numai la București; cea a românilor din țările vecine se soluționa de către guvernele respective. Diaspora românească sau problematica românilor din jurul României nu era oficial în vizorul guvernanților de la București. S-a solicitat, totuși, în convorbirile româno-sovietice, denunțarea Pactului Molotov-Ribbentrop și revenirea Basarabiei, Bucovinei și a Ținutului Herța la țara-mamă, dar cei care conducea lagărul socialist – URSS – nici n-au vrut să audă (vezi Gh. Buzatu, *N. Ceaușescu. Biografii paralele. Stenograme și cuvântări secrete. Dosare inedite. „Procesul” și execuția*, Iași, Tipo

Moldova, 2011). Doar Ungaria își sprijinea diaspora și chiar stimula unele acțiuni iredentiste. Fosta Iugoslavia nu făcea parte, oficial, din rândul celor 12 state socialiste, comunitatea românească de aici bucurându-se de unele facilități acordate de constituția țării (vizite și munca în străinătate, de pildă).

După căderea firească a regimurilor comuniste în 1989 și, mai ales, după reglementările juridice ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE) și a Convenției Cadru pentru Protecția Minorităților Naționale, problematica minorităților naționale a intrat în preocupările guvernelor din țara-matrice, cu o condiție subtilă: minoritatea respectivă să se regăsească, etnic și terminologic, într-o țară din configurația actuală a lumii, membră ONU. Există azi o țară numită Valahia, Vlahia?! Prin întreruperea relațiilor dintre românii de pe ambele maluri ale Dunării, începând cu 1941, mai accentuat în perioada postbelică, cei din sud au fost supuși unui amplu și perfid proces de asimilare, derutându-i spre a nu-și cunoaște bine identitatea etnică și culturală, obârșiiile și tradițiile comune. Li s-a inoculat ideea că ei sunt vlahi, valahi, vlași, de origine necunoscută sau slavă, în niciun caz români. Ei au rămas la stadiul cunoștințelor medievale, când „vlah”, „valahi” era termenul folosit de călătorii străini pentru românii din țările românești sau cei sud-dunăreni. Domnitorii români din epoca medievală nu și-au pus în titlatură „domn al Valahiei”, ci „domn al Țării Românești”. La Iași, apare, în 1643, *Carte românească (și nu moldovenească!!) de învățatură*, adresată întregii seminții românești. Rămnicul vâlcean devine, între 1726-1761, un puternic centru editorial și tipografie de tipărire de carte ortodoxă și pentru sârbi, fapt recunoscut de istoricii din țara vecină.

Termenul *vlah* este de origine celtică și a fost utilizat de popoarele europene neromane (germani, slavi, turci, greci, maghiari, albanezi), în scrierile medievale și se referea la romanitatea balcanică, fiind echivalentul lui „roman (romanizat) și romanic (adesea specializat pentru francez, italian, dalmat sau român)” (Marius Sala, *Începutul a fost făcut*, în „Academica”, XV, nr. 43, oct. 2005, p. 31.) Sensul său etnic a evoluat în decursul istoriei și în anumite regiuni geografice spre sensuri sociale (păstor nomad sau șerb), religioase (ortodox). Lingviștii anteriori secolului XX foloseau sensul numelui *vlah* ca echivalent pentru român sau în sens restrâns pentru locuitorii sud-dunăreni de la munte (Apud Diana Cotescu-Nedelcea, *op. cit.*, p. 237-238). Flavio Biondo scria, la 1453, că „valahii arată originea lor prin limba cu care se mândresc ca de o podoabă și pe care o

proclamă română”. Iată și alte afirmații ale unor cărturari medievali străini: „Românii se trag din romani [...]. Sub valuri de barbari, ei totuși mai exală limba română și ca să nu o părăsească nicidecum, se împotrivesc cu atâta îndârjire, încât îi vezi că luptă nu atât pentru păstrarea neatinsă a vieții, cât a limbii” (A. Bonfini, 1434-1503). „Ei își zic în limba lor români [...] și când vreunul întreabă dacă știe careva să vorbească în limba lor valahă, ei spun în felul acesta: «știi românește»” (Fr. della Valle, ? – 1545). „Acest popor al valahilor se numește român” (Al. Guagnini, 1535-1614).

În Valea Timocului, politica înlocuiește adevărul științific, în suferință fiind românii din zonă; problema a fost internaționalizată în zilele noastre. **Un scurt istoric al problematicii.**

La inițiativa parlamentarului basarabean Vlad Cubreacov, europarlamentarul german Jurgen Herrmann a elaborat, în urma unei anchete, un raport înaintat Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE), care a emis Rezoluția 1632/2008 cu privire la drepturile minorității române din Timocul sârbesc, demonstrând că românii și vlahii sunt aceeași, spre deosebire de delegația Serbiei, sprijinită de Grecia, Cipru și Rusia, care considerau că există două minorități. Rezoluția 1632/2008 constată că minoritățile naționale din estul Serbiei sunt defavorizate față de cele din Voivodina și „roagă insistent autoritățile sârbe să coopereze deopotrivă cu B.O. Sârbă și B.O. Română pentru găsirea unei soluții practice de natură să facă efectivă libertatea religiei și în partea de răsărit a țării, așa cum este deja în cazul Voivodinei”. Totodată, „conștientă de faptul că cooperarea dintre statul de reședință și statul înrudit, prin intermediul acordurilor bilaterale, prezintă un interes real în scopul garantării stabilității în Europa, Adunarea cheamă autoritățile sârbe să-și intensifice relațiile de bună vecinătate cu statele înrudite (România...)”. Prin urmare, Adunarea invită autoritățile competente din Serbia „să continue să dezvolte școlile bilingve și școlile în limba maternă; să suprimă diferențele regionale existente în ceea ce privește garantarea efectivă a drepturilor minorităților (în special privind folosirea limbilor minoritare în administrație, învățământul în limbile minoritare, libertatea religiei etc.) punând integral în aplicare, și pe întreg teritoriul, legislația în vigoare în acest domeniu; să ia măsurile necesare pentru a le înlesni valahilor/românilor care locuiesc în estul Serbiei (pe văile Timocului, Moravei și Dunării) accesul la învățământ, la presă și la administrație publică în limba lor maternă și să le ofere acestora mijloacele de a-și ține servicii religioase în această

limbă; să identifice și să aplice soluții tehnice care să le permită persoanelor din estul Serbiei să recepționeze emisiunile în limba română difuzate în Voivodina. Sintagma inițială „minoritatea română/vlahă”, propusă de Jurggen, a fost modificată special spre a crea confuzie. „minoritatea română și vlahă”, și a fost admisă ultima formulă cu sprijinul europarlamentarului român Cornelia Cazacu (care a votat amendamentul Serbiei!) și a absenței de la vot a lui Cezar Preda, Ilie Ilașcu, Relu Fenechiu și M. Tudose.

La 29 aprilie 2010, parlamentarii români și basarabeni (Titus Corlățean, Cristian David, G. Frunda, Valeriu Ghilețchi, Ana Guțu, Adrian Năstase, Cezar Preda, M. Tudose) au introdus un amendament prin care solicitau APCE ca Serbia să respecte drepturile minorității române.

În luna decembrie 2011, două asociații care se declară reprezentantele vlahilor, Consiliul Național al Minorității Vlahe (care primește oficial de la Belgrad 90.000 euro anual pentru astfel de activități) și Asociația „Gergina” anulează hotărârea vechii conduceri a Consiliului Național al Rumânilor și declară încheiat procesul de standardizare a alfabetului vlah cu 35 de semne grafice, testat pe Internet și votat prin ridicări de mână.

La 25 ianuarie 2012, APCE a votat un amendament la Rezoluția 1632/2008, prin care consfințește limba vlahă în școlile și mass-media din Timoc. Noua Rezoluție 12813/25.I.2012 este un pas înapoi față de cea anterioară. Cum este posibil ca în decurs de numai patru ani „vlahi/români” să devină „vlahi și români” și ei să nu existe (conform recensământului din 2002) decât în număr de 2778 etnici români, care nu depășesc 15% din totalul populației? Rezultatul recensământului din octombrie 2011 nu este încă dat publicității. Din motive strategice? Un singur punct din Rezoluție este conform cu realitatea etnică și istorică: indemnul către autoritățile din Serbia de a găsi „soluții practice pentru ca libertatea serviciului religios să devină o realitate în Serbia de Răsărit, așa cum se întâmplă deja în Voivodina”. Și mai este un crud adevăr: existența a „trei grupări ale vlahilor din Serbia de Răsărit”. Iată unde duce lipsa de unitate a românilor. Există o explicație: toți românii, declarați ca atare și care s-au înscris pe liste românești la alegerile din toamna anului trecut, au fost amenințați și anchetați, unii localnici din Petrovaț și Pojarevaț au fost chiar reținuți sub stare de arest. Și încă o precizare: Belgradul alocă pentru cei 300.000 români (care sunt autohtoni, provenind din aria etnogenezei românești) suma de 60.000 euro, pe când Bucureștiul repartizează, pentru cei 22.000 etnici sârbi din România, suma de 700.000 euro, aceștia neavând motiv de creare de instituții private de învățământ sau cultură.

Pentru aflarea adevărului la fața locului, o delegație a Academiei Române (care are bune relații științifice cu Academia Sârbă), formată din președintele ei, acad. Eugen Simion, acad. Marius Sala, acad. Mihai Cimpoi, Răzvan Vonceu, a întreprins, la 5 septembrie 2005, o vizită de documentare, în Valea Timocului, la invitația Forumului pentru Cultura

Românilor din Bor. Despre românii timoceni, Eugen Simion a scris cu acest prilej: „sunt creștini ortodocși, vorbesc o limbă română veche, cu multe sârbisme (proces firesc), își păstrează tradițiile (la nuntă, înmormântare, botez), cântecele (unele splendide)”, iar doleanțele lor „mi s-au părut rezonabile. Sunt cetățeni fideli ai statului sârb. Vor doar limba română, acces la mijloacele de comunicare. („Academica”, XV, nr. 43, oct. 2005, p. 30). Vizita reprezentanților Academiei Române (la care s-au alăturat scriitorii sârbi Adam Puslojici, Srba Ignatovici, Radomir Andrici) s-a vrut, cum sublinia Eugen Simion, doar să dea un semnal: *semnalul că intrarea noastră în Europa (a românilor și a sârbilor) presupune, între altele, respectarea drepturilor minorităților de a avea școală și de a se putea ruga în limba lor (Ibidem).* Urmare acestei vizite a fost elaborat *Atlasul lingvistic al Regiunii Valea Timocului*, în 2006, de cercetătorii clujeni Petru Neiescu, Eugen Beltechi și Nicolae Mocanu, care dovedesc, cu argumente pur științifice, că românii timoceni vorbesc un grai de sinteză bănățean și oltenesc.

Academia Română, ca for științific, fără nicio coloratură politică, a organizat, la 31 octombrie 1994, o sesiune științifică, cu tema *Limba română și varietățile ei locale*, adevărind că *unitatea limbii române vorbită la nordul și la sudul Dunării este atât de concludentă, încât se poate spune nu numai că aromâna (ca și megleno-româna) și daco-româna sunt asemănătoare, și că sunt chiar identice în trăsăturile lor fundamentale, constituite de-a lungul secolelor (unele excepții în vocabular, cel mai sensibil la schimbări, în contactele cu alte limbi).*

Niciun for științific (Academia, institute de cercetare) de la Belgrad nu s-a pronunțat în privința existenței limbii vlahe. Întrebări firești se impun: de unde atâta înverșunare din partea unor politicieni sau „asociații”, chiar a unor vorbitori de limbă română din Timoc (atât cel sârbesc, cât și cel bulgăresc) de a se considera și declara vlahi și nu români? Din reacredință sau neștiință?! De ce unii cosângeni din sudul Dunării se declară români în România, dar vlah în Serbia și Bulgaria? De ce Episcopia Ortodoxă Română, condusă de P.S. Daniil Partoșanu, pendinte de Biserica Ortodoxă Română, sau preotul protopop Boian Alexandrovici din Timoc nu sunt recunoscuți de unii protopopi sau lideri români din Voivodina? De ce, în cele din urmă, românii timoceni nu se declară ca atare în statisticile oficiale? Ce au făcut diplomația românească și cei 35 de europarlamentari români care-și arată patriotismul la televiziunile din țară? Unde au fost aceștia când s-a adoptat această rezoluție? Unde mai încape atâta duplicitate!

Sunt întrebări la care timpul și diplomația vor da răspunsul cuvenit. Dar trebuie să le amintim minorității sârbe din România (și ei cetățeni loiali statului în care trăiesc) că ei se bucură de toate drepturile firești pentru orice minoritate etnică, exact de aceleași drepturi pe care le solicită și cosângenii noștri din Serbia de Răsărit.

Poate o colaborare între cele două minorități din cele două state vecine și prietene ar putea fi o „poartă a sărutului” peste Dunăre și peste interesele politicianiste ale unora și altora.

Foto: www.vacantierul.ro